

TESZTÉREK

a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja

XXVII. évfolyam 10. szám

2017. november

ŐSZI SZÁMVETÉS

Az őszi a hívő embereket visszatekintésre, hálaadásra és a jövő mérlegelésére serkenti. Bizonyára a Biblia agrár háttérének, a földműves, vagy szántó-vető ember példájának hatására tesszük ezt. Szemeinket a megtakarított terményekre vetjük hálaadással, és reméljük a következő tavaszt, amikor megújul a rét és a mező, újra virágba borulnak a kertekben a fák. Ősszel a szívényünkben jelképes oltárt emelünk, amelyre felkerül minden terményből a legszebb. Hálaénekre zendül a szívényünk és a szánk. Istenünk nevét magasztaljuk és dicsőítjük.

Akit baj, vagy veszteség ért, természeti csapások sújtottak rá, és aratták le a javait, nehezebben mondja ki a „köszönöm Uram” szavakat. A gyászban megkönnyezzük az eltávozottat. Viszont újra kezdünk. Vetni megyünk, és reménykedünk, amíg csak lélegzünk. Istenünk jóindulatáról meg vagyunk győződve, aki mindent javunkra fordít, és ezzel a hittel mosolygunk rá vissza. Nem akarunk csüggedten a keskeny útról eltévelyedni a „Kétségbeesés óriásának földjére”, aki börtönbe vetne, ahonnan nem találhatnánk egykönnyen szabadulást.

Sok dolog – sőt minden – változhat a hívő ember életében, de ez a bizakodás soha nem hagyhatja el, ez minden reményének alapja. Elké-

szíti az „őszi zárszámadást”, és változatlanul imádja Istenét.

A zárszámadás mérlege mindig pozitív. Jób szavaival és gondolataival szólva, mindig több jót veszünk el az ÚR kezéből, mint rosszat. Az évi mérleg soha nem „null-szaldós”. Ha csak egyetlen pozitívum maradt volna meg égbe kiáltó veszteségeink után, az egyedül több lenne minden nyomorúságunk ellenére. Ez az Isten szeretete, és annak a lehetősége, hogy mi is szerethetjük őt. Ez mindenél nagyobb érték, az életben maradásunk alapja, oka, célja. Minden mást túlszárnyal.

Ezért válik végtelenné mindig a bizalmunk, hitünk és a reményességünk.

Ilyen számvetést készít minden ősszel a hívő ember. Mondják: „Az öreg mindig így tett, gondolkodott, bizakodott. Talán mechanikusan, gépiesen, mint egy régi falióra.” Ezen a földön sok millió óra így számolja az idő minden minutáját. Bár van egy világ, ahová minden hívő vágyik, és szeretne eljutni, ahol többé már nem lesz idő. Ahol nem egy rövid virágos tavaszba érkezünk, mert ott örök tavasz virul.

Szebeni Olivér

HÁLÁT ADOK

Hálát adok azokért
A titkon mondott imádságokért,
Amiket az Ige diadaláért küldtek...

Hálát adok azokért
A titkon épült oltárokért,
Amik viharok fergetegében le nem
dültek.

Hálát adok azokért,
Akik megtartották a hitet.
A népért,
Amely éretted küzdelemre ment,
A békéért,
Amiben könnyű lett a kereszt.
A háláért,
Aminek hangja, szava nincs!
...Az igáért,
Amelyik könnyű és jó bilincs.

Hálát adok,
Mert szépség van a szavak mögött,
mert szép a lélek,
Amikor megnyugszik két kezéd kö-
zött,
Hálát adok,
Bár erre nem vagyok érdemes.
Hálát adok,
Mert megszentelted szövetségedet.
– Uram! Ma szép, ma jó, ma szent a
lélek szava
Mert benne cseng a hála diadala,
Mert benne cseng az örök felmagasz-
talás,
Dicsőség Istennek és hálaadás!

Kárász Izabella

Anyós – kérdés

Ruth könyve egy anyós és egy meny története. Ruth férjhez megy ugyan, de úgy, hogy anyós, sógor és sógornő együtt laknak. Ebben a népes társbérletben Naomi uralma érvényesül. Ruth vállalja ezt akkor

is, amikor már nem muszáj. Pedig nem létkérdés, hogy anyósával tartson. Naomi állapítja meg róla, hogy szép termetű, még férjhez mehet. Szerető szívű és szorgalmas kezű. Hát miért megy Naomival? Hisz ott kell hagynia férje sírját, szüleit, barátait, hazáját. Mikor Ruth vállalja ezt, ezzel azt is vállalja, hogy mindig második személy lesz a háznál. Nem könnyű dolog...

Új házasságát is Naomi terve és akarata szerint köti. Hogy férje életében, Moab földjén ilyen engedelmes magatartást tanúsít, az még magyarázható szelíd természetével. De miért tart ki anyósa mellett, mikor már igazán semmi nem kötelezi erre? Ennek egyetlen magyarázata az lehet, hogy szótárából ki van törölve az önzés szó.

A nemzedékek problémája nem mai kérdés. Az élet teljében viruló Ruthnak nem lehetett könnyű egy öreg asszony mellett. De Ruth számára egyszerűen nincs anyós-kérdés. Ide kellene nekünk is eljutnunk. Kell, hogy drága legyen nekem az a személy, akit a férjem szeret. Ő nevelte. Nekem nevelte. Ez minden édesanyának az útja: neveli gyermekét sokkal több nehézséggel, mint örömmel; több könnyel, mint kacagással – és másnak neveli.

Ne keress mindig hatalmi kérdést ott is, ahol egyáltalán nincs. Nem mindig uralomvág van anyósod szavai mögött, hanem lehet, hogy csak féltő, gondoskodó szeretet, mely azt kívánná, hogy a lehető legjobb sorsa legyen fiának. Gondolj arra, hogy egyszer te is leszel anyós...

Az anyósok leckéje viszont ez: – Gondolj arra, hogy te is voltál fiatal. Ne feledd, hogy menyed az egyetlen a világon, aki fiadat úgy szereti, mint te! Ne légy rá féltékeny! A féltékenység nem szeretet, hanem önzés. Az igazi szeretet nem kizárólagosan magának akarja lekötni azt, akit szeret, hanem azt akarja, hogy a másik boldog legyen. És ha ez másfelé viszi, azon az úton is el kell engednie. Ne feledd, hogy az élet törvénye az új család! Ne akarj uralkodni, hanem tanulj meg szolgálni. Ne erőszakold a régi keretek fenntartását. S ha nem hallgatnak rád, ne gondold, hogy összedől a világ. Neked is sok mindent a magad kárán kellett megtanulnod. Élettapasztalatoddal figyelmeztess őket, de ne akard azt rájuk erőltetni. Ahogyan szeretted volna, hogy anyósod bánjon veled, bánj te most úgy a menyeddel.

De mi ad ehhez erőt? Nem tudjuk, hogy Ruthnak mi adott, de azt tudjuk, hogy nekünk mi adhat. Saját erőnk erre nem elegendő. Nem tudunk így szeretni, mert szeretni nagyon nehéz. Vannak, akik azt hiszik, hogy a szeretetet nem kell tanulni. De ahogy egyre inkább növekszünk, látjuk, hogy milyen nehéz igazán szeretni. Az önzés féltékenységgé és birtoklási vágygá silányítja a szeretetet. Nagyon kevés bennünk az a szeretet, melyet felülről tapasztalunk. Nem könnyű szeretni az embereket. De az is igaz: hány embernek nehéz szeretni engem! *Csak felülről lehet azt a szeretetet kapni, amely független az evilági szeretettől.* A mi szeretetünk Isten felénk áradó szeretetének visszasugárzása. A fény felé

fordított tükör visszaveri, tovább vetíti a nap fényét. Ilyen a felülről kapott szeretet.

Jézus azt mondja: „Új parancsot adok nektek, hogy egymást szeressétek!” (Ján. 13: 34-35.)

A szeretet cselekedeteit lehet erőszakolni, de a szeretetet nem. S mégis: a fenti Ige Jézus ajkáról parancsként hangzik. Erre akkor jó gondolni, ha a szeretetünk mélypontra jut. Mikor úgy érezzük: minden erőnk elfogy, nem tudunk tovább szeretni. Ilyenkor a „kell” ad erőt a szeretetre. Urunk azt parancsolta, hogy szeressünk. S a parancsal szemben csak egyet lehet tenni: megcselekedni. És ekkor tapasztalni fogom az áldást, mert a holtpontról tovább jutottam.

A szeretetnek vannak próbakövei. A kaszát vásárló paraszt ember próbakövhöz üti a kaszát és megfigyeli, hogy milyen hangot ad. Ha az ütődéskor tiszta hangja van, akkor megvásárolja. Ha zörejt hall, akkor nem, mert valahol törés van benne.

Amikor Isten olyan embereket enged utadba, akiket kibíratatlanoknak tartasz, ilyenkor vizsgáztat szeretetből. Odaállít a próbakövhöz: vajon milyen hangot adsz? A gyűlölet rikácsolását-e, vagy a Krisztustól kapott szeretet csodálatos zenéjét? Nem az a fontos, hogy ki a próbakő, hanem hogy tiszta hangot adjak, ha Ő kipróbál. Bár tudnánk a próbakövekkel úgy együtt lakni, hogy abból Isten dicsősége származzék.

Közreadta: BV

HÁLA A KERESZTÉRT!

Az Úr
 Jézus
 Krisztus
 Drága
 Vére
 Teljesen elég nekem.
 Meghalt az átokfán miattam
 Így én megmenekültem.
 Fogadd
 Ezért
 Hálám
 Áldott
 Istenem,
 És add,
 Hogy
 Minden
 Napom
 Veled
 Töltssem el.

Kiss Frigyes

Isten az őt megillető helyen

A mai „korszerű” prédikációkban az ember már olyan régóta ott áll a középpontban, hogy a sok állástól alaposan elfáradt a lába – írja Heinz Zahrt.¹ Az ember szükségletei, a szükségletek kielégítése, az ember személyének méltósága, lehetőségei és képességei bibliai és lélektani szempontból úgy ki lettek aknázva, hogy már mennyországnak kellene lennie a földön, ha ezek valamit képesek lettek volna elérni. Aztán idéz egy Moszkvában hite miatt hét évet börtönben töltött író: „Eleget beszéltünk már az emberről. Ideje lenne Istenről szólni.”

¹ „Mire jó a kereszténység” c. könyvében - Luther Kiadó Bp., 2002.

Mert újabb időkben egy kissé megfordult a hívők kegyessége. Már nem az a kérdés, hogy Isten mit vár tőlünk, hanem az, hogy mi mit tudunk az Istennel való kapcsolatainkból kihozni? Ahogy a régiek mondták: mint egy amerikai nagybácsitól kicsalni vagy éppen kicsikarni. A hívők sok (esztelen) kívánságukat felsorolják imádságaikban, és azt várják, hogy azokat teljesítse az Isten. Hiszen azt tanították nekik, hogy „a hatalom az ő szájukban van”. Mondják el Istennek azt amire vágnak, mert akkor annak a valóra válását várhatják, természetesen Istentől.

Azonban a mi hitünk szerzője az Úr Jézus (Zsid 12:2) soha nem juttatta semmiféle előnyhöz saját tanítványait. Büntől való szabadulást és örök életet ígért nekik, és nem kívánságaik teljesülését. Önmegtagadásról, kereszthordozásról (Mt 16:24-28), de mennyei hazáról is beszélt (Lk 12:32). Arról, hogy az ő követői jövevények és vándorok e földön (Zsid 11:13) és nem a simán gördülő könnyű élet és némi luxus várományosai itt ezen a világon. De önmegtagadásuk is javukra válik, mert nem gyötrik magukat felesleges és kielégíthetetlen vágyaikkal, és nemcsak megtagadják ezeket, hanem meglátják azt is ami igazán fontos, ráadásul boldogító és örök (Mt 25:34). A szükségünkben megsegítő vagy kívánságainkat teljesítő „Isten” lassan, de biztosan el fog tűnni a horizontról.

Az első keresztyének számára nem volt kérdés, hogy mit és mennyit kérhet tőlük. Istent önmagáért szerették és tisztelték. Tudták, hogy Ő Úr, és nem a vágyaik kiszolgálója.

Ez volt a keresztyénség normális állapota. Isten szabad döntésből szabad kapcsolatot akar, de nem használható fel semmiféle privát cél érdekében. Akik önmagáért szeretik Istent, azok mindig is szeretni fogják.

Hegyí András

Innen – onnan

Ismerni a megváltót

Péter és Márk imádságos, segítőkész emberek voltak. Szabad idejükben gyakran kocsikáztak ki a természet csendjébe, hogy ott szemlélődjének.

Baleset történt és a frontális ütközésben a két vétlennel esélye sem volt a túlélésre. Ugyanazon időben kerültek a mennyei várószobába. Mindketten egy ajtó előtt várakoztak. Lassan kinyílt az ajtó és beszólították az egyik várakozót. Ott valaki várt rá, és a következő kérdést tette fel neki:

– Ismered-e Jézust?

– Hát persze, – felelt rá.

– És mit tudsz róla? – hangzott az újabb kérdés.

– Hát..., Ő Isten fia, aki lejött a földre, az emberek megváltására.

– De mennyire ismered Őt? – kérdezte ismét.

Erre a kérdezett kezdte felsorolni a Biblia sorait és mindent, amit tanult Krisztusról. Hosszan sorolta az idézeteket, de a kérdező félbe szakította. Jó, de nem erre vagyok kíváncsi. A te számodra mit jelent Jézus? A kérdezett ismét idézetekkel

próbált válaszolni.
– Köszönöm – mondta szelíden a kérdező, menj ki és küld be a következőt.

Kiment és beküldte a másik várakozót. Az belépett, és felnézett. Amikor meglátta a kérdezőt, leborult előtte és csak ennyit mondott: Megváltóm!

Vajon, amikor rajtunk lesz a sor, amikor eléje kerülünk, felismerjük-e Krisztust, a Megváltót, vagy csak idézgetjük a tanultakat?

Közreadta: H. A.

AZ ÉLET ÉRTELME

Mi értelme van földi életednek,
Ha nem leszel részese az örök életnek?

Mi értelme van a sok rohanásnak,
Ha amit szereztél, mind itt hagyod másnak?

Mi értelme van a sok lelki harcnak,
Ha nem állsz ellent a sok lelki kudarnak?

Mi értelme van a jó tápláléknak,
Ha betegséget szerzel saját magadnak?

Mi értelme van vallásosságodnak,
Ha nem élsz öröme az Úr Jézusnak?

Mi értelme van a sok keresetnek,
Ha nem örvendezhetsz a békeségnek?

Mi értelme van a sok fáradságnak,
Ha azért tenéked nem lesznek hálások?

Az életnek értelmet csak Krisztus ad,
Szenteld hát teljesen Őneki magad.

Gerő Lídia

Bölcs remete

Régen történt. Hegyekben magányosan, de Isten jelenlétében lévő remetére bukkant a bandavezér. A remete a barlang szájánál ülve elmélkedett, amikor a mély csendet a bandita erős hangja rázta meg:

– Add ide a kincsed, vagy az életeddel fizetsz!

Halálosan megfenyegette az imádkozót.

A remete mindenre elszánva magát, így válaszolt:

– Akkor légy olyan kedves és teljesítsd utolsó kívánságomat: Vágd le azt az ágat.

A bandita kardjának egyetlen suhintásával levágta, majd azt kérdezte:

– És most?

– Tedd vissza! – kérte a remete.

A bandita felnevetett: Ha azt hiszed, hogy ezt bárki is meg tudná tenni, hát bolond vagy! Ellenkezőleg. Te vagy a bolond, amiért azt hiszed, hogy hatalmas vagy, mert sebesíteni és rombolni tudsz. Pedig az gyerekjáték. Aki igazán hatalmas, az a teremtésre és a gyógyításra képes.

Közreadta: H. A.

VAN MEGOLDÁS

Egy fiatal lelkész azt a feladatot kapta, hogy a börtönben prédikáljon. Amikor belépett a terembe, és a foglyok elutasító pillantásai mellett végighaladt a székek között, világossá vált előtte, hogy itt nincs helye kenetteljes beszédnek, vallásos szólamoknak.

Dobogó szívvel fontolgatta,

hogy mit is mondjon ezeknek az embereknek. Amikor fölfelé ment a szószék lépcsőin, és közben imádkozott Istenhez, hogy vezesse őt, megbotlott és elesett. A terem megtelt gúnyos nevetéssel.

A fiatalember azonban sugárzó arccal felegyenesedett, felment a szószékre és így szólt:

– Emberek, éppen ezért jöttem ide. Azért jöttem, hogy megmondjam nektek: ha egy ember elesik, ismét felkelhet! Van valaki, aki segít neki felállni. Őrála szeretnék most szólni.

"Az Úr irányítja annak az embernek a lépteit, akinek útja tetszik neki. Ha elesik is, nem marad fekve, mert az Úr kézen fogja."
(Zsolt. 37:23-24)

Közreadta: H. A.

ISTEN JELENLÉTE

Titokzatos és láthatatlan,
de ott van minden mozdulatodban,
álmaidban és gondolatodban,
akart és nem akart terveidben.
Szüntelen jelenléte őriz
minden ki- és bemeneteledben.

Velünk tart az emmausi úton,
számlálja titkos könnyeinket.
Elnémít a nagyváros zajában,
s megszenteli a lelki csendet.
Szíve zeng felénk a madár dalában,
látást nyit, megmutat minden szépséget.

Neveden szólít, halkán és lágyan...
Mebízásait naponként adja,
szerény, hétköznapi kis feladatokat.
S ha néha nagy terve részévé avat:
Meggzólít égő csipkebokrából,
amelyben Isten Szentlelke lángol.

Oláh Lajosné

Gondolatok

- Jézus elfogad úgy, ahogy vagyunk, de nem hagy úgy, amint vagyunk.
- Az imádság mindig megőríz valamitől, amit az ördög készített számunkra, és mindig megajándékoz valamivel, amit Isten készített el nekünk.
- Istennek van ideje velünk beszélni, csak legyen időnk meghallgatni!
- Jellemünket nem a külső körülmények, hanem az imádkozó életünk alakítja.
- A hitetlenség a nehézségekre, a hit pedig az Úrra néz!
- Amit az imádság idejéből megtakarítasz, azt elveszíted, amit hozzáteszel, azt megnyered.

Gyerekszáj

Néhány kisgyermek egy idős otthonba látogatott – és feltettek egy pár kérdést a bentlakóknak. Az egyik kislány ezt kérdezte egy nénitől:

- Hány éves a néni?
- Kilencvennyolc – válaszolta a megkérdezett hölgy.

A gyermeket nagyon meghatotta a válasz, és csodálkozással kérdezte tovább:

- az 1-nél tetszett kezdeni?

Nóra felkiáltott: Nagymami, nem akarom, hogy megmosd az arcomat! Nagymama ezt válaszolta:

– Gyere csak gyorsan, én naponta háromszor mosakodtam, amikor olyan kicsi voltam, mint te.

Nóra rátekintve nagymamája arcára ezt mondta:

– Igen, és nézd meg, milyen ráncos lettél!

Levi a bicigli pumpával játszik. Anya, én most újraélesztek. Így nyomom, amíg visszajön a lélegje. (Fejér Levente)

Anya, sűrű a hangom, mert nagy fiú lettem. (Fejér Levente)

ÖRÖMHÍR!

2017. szeptember 30-án megszületett Fajsi Emerencia és Mátyás második gyermeke: Fajsi Olivér Huba.

Isten áldását kívánjuk a megnövekedett családra!

"Az Úr ajándéka a gyermek."
(Zsoltárok 127:3)

Gyermekebemutató

Október 22-én vasárnap délelőtt

Fotó: Szilágyi Anna

Boros Dávid lelkipásztor testvér a Luk: 12.32 „*Ne félj te kicsiny nyáj,*” igei üzenettel köszöntötte Szabó Imre és Hortobágyi Dóri Simon nevű gyermekét. „az Úr

ajándéka a gyermek” és az Úr oltalmába ajánlotta őt. A bibliakör tagjai énekkel és virággal köszöntötték a családot.

ht

Gyülekezetünk betegei

Ádány Vince és neje	Ráduly Emil és neje
Dobner Péter	Rumbold Gyula
Hetzke József és neje	Sebők Györgyné
Husza Tiborné	Stubnya Tiborné
Kántor Ida	Szalay Mihályné
Kántor Imréné	Szűcs Borbála
Kiss Tamara	Tóth Imréné
Puskás Zoltánné	Vida Sándorné

"Mert az ő angyalainak parancsolt feled, hogy őrizzenek téged minden utadban." (Zsoltárok 91:11)

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi betegekért ne feledkezzenek meg imádkozni! Jézus Krisztus az orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat. Betegeink címe, telefonszáma Boros Dávid lelkipásztornál és Husza Tiborné testvérnőnél megtalálható.

Gyülekezeti programok

November 09. 09:30-12:00 Baba-Mama Klub

November 09 15:00 Nyugdíjas Klub

November 11 18:00 Zenés áhitat/Szimfónikus istentisztelet (Wesselényi u-i Baptista Gyülekezetben)

November 12 10:00 Istentisztelet a Wesselényi u-i Baptista Gyülekezetben

November 14 18:00 Kórházmiszsió

November 19 15:00 Törökbálint Olajág Idősothonban Istentisztelet

November 23 09:30-12:00 Baba-Mama Klub

ÖRÖMHÍR !

Megszületett 2017.08.30-án Bögös Alíz Róza – Bögös Bence és Fruzsina első gyermeke. (3640 g és 57 cm).

"Az Úr ajándéka a gyermek." (Zsoltárok 127:3)

**Budapest József Utcai
Baptista Gyülekezet
cím: 1084 Budapest,
VIII. József u. 12.**

www.jozsefutca.hu

www.jubi.hu

„Folyóirat” rovatban is olvasható újságunk!

Rendszeres alkalmaink

Vasárnap

9:30 imaóra,

10:00 istentisztelet

17:00 istentisztelet

Szerda este

18:00 bibliaóra

Mindenkit szeretettel várunk!

Minden hónap harmadik vasárnapjának délutánja missziós szolgálatokra felszabadítva